

1. ΜΑΓΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΕΣ ΠΟΛΕΜΟΥ.

Πριν αρκετά χρόνια, μια νύχτα στο Τόκιο, μου έκαναν την τιμή, διηγείται ο δημοσιογράφος Γ. Καράγιωργας στο περιοδικό "Τζούντο", και με οδήγησαν στο γυμναστήριο του μεγάλου καθηγητή Φουνακόσι.

Ήμουν ένας από τους ελάχιστους Ευρωπαίους μετά τον πόλεμο, που του είχε επιτραπεί να εισχωρήσει στο ιερό, όπου διδασκόταν αυτή η σκληρή πολεμική τέχνη.

Είχα την τύχη να παρακολουθήσω μια επίδειξη της δύσκολης τέχνης με τους διασημότερους δεξιότητες της Ιαπωνίας, που αργότερα σκορπίστηκαν στην Αμερική και την Ευρώπη ιδρύοντας σχολές για να διδάξουν το Καράτε. Η πρώτη τους πρόταση έγινε στην Ελλάδα (γιατί άραγε;). Δυστυχώς, όμως, δεν υπήρχαν οι οικονομικές δυνατότητες τότε, για να διατηρηθεί ένας εκπαιδευτής-καθηγητής και έτσι η προσφορά έμεινε αναπάντητη.

Εκείνη τη νύχτα στο Τόκιο είδα τους αθλητές του Καράτε να θρυμματίζουν μ' ένα χτύπημα έντεκα κεραμίδια, ή δέκα ξύλινες χονδρές σανίδες.

Στο τέλος της επίδειξης ο Φουνακόσι, που όλη την ώρα παρακολουθούσε την άσκηση απαθής, τυλιγμένος στο μαύρο κιμονό του, μου έκανε υπόκλιση (ήταν γύρω τότε στα ενενήντα), και μου έδειξε μια σανίδα.

- Ο δάσκαλος σε καλεί να τη σπάσεις μου είπε ο Ιάπωνας συνάδελφος που με είχε μπάσει στο ιερό άντρο.

- Ούτε γνωρίζω, ψέλλισα, ούτε υποπτευόμουν ότι υπάρχει το Καράτε. Δεν μπορώ.

Του ερμήνευσε την άρνηση μου. Εκείνος κούνησε το κεφάλι του.

-Όχι, επέμεινε, μπορεί και πρέπει να το σπάσει...

Είκοσι ζευγάρια μάτια είχαν καρφωθεί πάνω μου και με κοιτούσαν άφωνα. Δυο Ιάπωνες κράτησαν το χοντρό ξύλο και περίμεναν.

Χωρίς σκέψη τότε, αλλά με απόφαση να σπάσω το ξύλο ή το χέρι μου, κάτω από τα ακίνητα ψυχρά τους μάτια, χτύπησα τη σανίδα μιμούμενος την κίνησή τους.

Ακούστηκε ένας ξερός κρότος και το ξύλο έσπασε, **χωρίς να αισθανθώ τον ελάχιστο πόνο.**

Ο γέρο-δάσκαλος χαμογέλασε.

- **Αυτό είναι το μυστικό του Καράτε**, είπε.

Θέλησα να επαναλάβω το χτύπημα ενθουσιασμένος από την επιτυχία μου. Αλλά με συγκράτησαν γελώντας ευγενικά.

-**Την φορά αυτή, μου είπαν, θα σπάσεις το χέρι σου. Δεν έχεις πια αυτοσυγκέντρωση όπως πριν...**". Το μυστικό του καράτε το αποκαλύπτει ο Φουνακόσι στον Γ. Καράγιωργα. Είναι η "αυτοσυγκέντρωση", ο διαλογισμός. Πως μπόρεσε άραγε, ο ανίδεος στο καράτε δημοσιογράφος, να σπάσει την σανίδα χωρίς τον παραμικρό πόνο;

Αν δεν είχαν "καρφώσει τα μάτια τους" ο Φουνακόσι και οι μαθητές του επάνω του, λέγοντας ενδόμυχα τις δαιμονικές στην πραγματικότητα "επικλήσεις - προσευχές" τους, (όπως συνήθως γίνεται στον διαλογισμό), θα ήταν φύσει αδύνατο να σπάσει την σανίδα. Όταν για ένα δοκάρι 10 εκατοστών χρειάζεται χτύπημα πρέσας ενάμιση τόνου, σύμφωνα με την Φυσική και τους νόμους της, είναι αστείο να συζητούμε για δύναμη ανθρώπινων χεριών ή "με τα μάτια τους μόνο!...".

2. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ.

Όταν ζούσε ο π. Κοσμάς, ο σύγχρονος αυτός Ιεραπόστολος της Αφρικής, που σκοτώθηκε σε τροχαίο δυστύχημα το 1989 στο Ζαΐρ, μού είχε διηγηθεί κάποια ξεχωριστά περιστατικά, τα οποία και κατέγραψα.

Σ' ένα χωριό, όπου υπήρχε Ορθόδοξη ενορία, κατόρθωσε και έβαλε με την βοήθεια του νομάρχη της πόλεως Κολουέζι, ως πρόεδρο του χωριού έναν Χριστιανό. Εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι πρόεδροι και κυβερνήτες ακόμη, συνδέονται με μάγους ή κάνουν και οι ίδιοι μάγια... Επειδή η μαγεία είναι από αιώνων βαθιά ριζωμένη στην ζωή των Αφρικανών, ακόμη και αν βαπτισθούν, πολλοί δεν ξεχνούν τον μάγο. Τον φοβούνται, υπολογίζοντας την δύναμή

του. Ο νέος λοιπόν πρόεδρος εκείνου του χωριού που ήταν Χριστιανός Ορθόδοξος, θυμήθηκε σε κάποια στενοχώρια του έναν μεγάλο μάγο του χωριού του κι έτρεξε να τον συμβουλευθεί. Εκείνος τού είπε: «Δυστυχώς, δεν μπορώ να σε βοηθήσω. **Υπάρχει άλλος μάγος που είναι δυνατότερος από μένα. Είναι αυτός που σε βάπτισε.** (εννοώντας τον Ορθόδοξο ιερομόναχο π. Κοσμά, που τον είχε βαπτίσει). **Και εγώ σ' αυτόν δεν μπορώ να κάνω τίποτα, ούτε και να τον πλησιάσω.** Σ' αυτόν θα πας να σε βοηθήσει. Είναι ανώτερος από μένα». Αυτό, είναι ένα ακόμη, μικρό δείγμα, της ζωντανής Ορθόδοξης Θρησκείας που έχουμε...

3. ΜΑΓΙΚΑ ΙΠΤΑΜΕΝΑ ΦΕΡΕΤΡΑ & ΑΕΡΟΠΛΑΝΑΚΙΑ...

Έλεγε κάποτε ο π. Κοσμάς, ότι ευρισκόμενος έξω από την πόλη Λικάσι, βρήκε τον δρόμο κλειστό από 500 περίπου άτομα που έτρεχαν πάνω - κάτω με αλαλαγμούς τρόμου. Μπροστά τους πήγαιναν τέσσερις ιθαγενείς, λουσμένοι στον ιδρώτα. Κρατούσαν στον ώμο τους το φέρετρο ενός μικρού παιδιού ερχόμενοι γρήγορα προς το μέρος μας. Ξαφνικά, μια αόρατη θα έλεγε δύναμη, έσπρωξε όλο τον κόσμο έξω από τον δρόμο με κατεύθυνση προς το νεκροταφείο. Τρέχανε όλοι, γύρω-γύρω με πολύ μεγάλη ταχύτητα, χωρίς να τους πέφτει το φέρετρο, που φαινόταν σαν καρφωμένο στους ώμους τους. Αυτό γινόταν συνεχώς, για πολύ ώρα. Ρώτησα τρεις ανθρώπους εκεί γύρω, και μού είπαν τρομαγμένοι,

"Πάτερ, είναι μάγια". Ζήτησα περισσότερες εξηγήσεις, λέει ο π. Κοσμάς, από τον Αφρικανό οδηγό μας, και μού είπε,

"Πάτερ, από μικρό παιδί άκουγα γι' αυτό το είδος της μαγείας και δεν το πίστευα. Να τώρα το βλέπω και είναι αλήθεια. Σ' αυτές τις περιπτώσεις ο πατέρας του πεθαμένου παιδιού πάει στον μάγο και τον πληρώνει για να του αποκαλύψει ποιος έκανε μάγια στο παιδί του και πέθανε. Αυτό που βλέπουμε τώρα, γίνεται με την μεσολάβηση πονηρών πνευμάτων, που δεν αφήνουν τους ανθρώπους να πάνε το παιδί στο νεκροταφείο, μέχρι να τους οδηγήσουν σπρώχνοντας ως την πόρτα του (κατ' αυτά τα πνεύματα) ενόχου. Όταν τιμωρηθεί ο αίτιος, πεθαίνοντας από λυντσάρισμα, τότε θα αφήσουν τα πνεύματα τους ανθρώπους να πάνε και να θάψουν το παιδί.

"Καλά, τούς είπε ο π. Κοσμάς, κι αυτοί που βασανίζονται τρέχοντας, κρατώντας το φέρετρο πάνω τους, γιατί δεν το αφήνουν κάτω";

"Δεν μπορούν, μου εξήγησε ο Αφρικανός οδηγός μας, γιατί η κάσα είναι σαν κολλημένη αοράτως επάνω τους, αλλά και γιατί θέλουν κ' αυτοί να βρεθεί ο ένοχος.

Σε άλλο περιστατικό άφησαν το φέρετρο κάτω, κι αυτό περπατούσε μόνο του στηριζόμενο προφανώς σε δαιμονικές δυνάμεις, έως ότου έφθασε στο σπίτι των ανθρώπων που είχαν κάνει τα μάγια (υποτίθεται, διότι μπλοφάρουν κάποτε τα πονηρά πνεύματα)...

Ζήτησα να διαβάσω μία ευχή στον νεκρό, για να αφήσουν τα πνεύματα ελεύθερους τους ανθρώπους να τον θάψουν, αλλά ο κατηχητής που ήταν μαζί μου, μού είπε:

"Όχι πάτερ, γιατί αν διαβάσης ευχή, θα σταματήσουν τα μάγια και ο πατέρας με τους συγγενείς που πλήρωσαν τον μάγο, θα μας επιτεθούν γιατί δεν θα αποκαλυφθεί ο ένοχος που σκότωσε το παιδί τους... "Βρέθηκα προ αδιεξόδου σ' αυτόν τον φαύλο κύκλο δαιμονοκρατίας, έλεγε ο π. Κοσμάς. Ο κόσμος είχε αρχίσει να αγριεύει. Ανοίχθηκε κάποια διέξοδος και μπορέσαμε και φύγαμε. Περνώντας μερικές μέρες μετά από εκείνο το μέρος, έμαθα την συνέχεια.

Μετά από πολλές διαδρομές φεύγει το φέρετρο στον αέρα και πάει και χτυπάει μια γυναίκα ρίχνοντάς την νεκρή. Αυτή θεωρήθηκε ως ένοχη, όπως είπε και ο μάγος! Τα σώματα παρέμειναν τρεις μέρες πεσμένα το ένα πάνω στο άλλο, και θάφτηκαν κατόπιν επεμβάσεως του στρατού!...

ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΜΑΚΑΒΡΙΑ ΠΤΗΣΗ:

Ένας από τους ιερείς τής ιεραποστολής, ο π. Ρωμανός, μας αφηγείτο ότι, στον στρατό που είχε υπηρετήσει, είχε δει μια γυναίκα στα κρατητήρια, η οποία στην ανάκριση έλεγε, πώς ταξιδεύοντας νύκτα με το "αεροπλάνο" της, από την Κανάγκα στο Λουμπουμπάσι, κάπου 2.000 χιλιόμετρα, έπεσε στο χωριό Φουγκουρούμε, όταν ξέμεινε από "βενζίνη"...

Είχε αποκαλύψει ότι το αεροπλάνο της, ήταν ένα κοτσάνι από καλαμπόκι δεμένο στην κοιλιά της με δύο φτερά δεξιά κι' αριστερά από κότα! Η "βενζίνη" της ήταν το αίμα ενός μικρού παιδιού, βαλμένο στο καλαμπόκι, που με τις μαγείες δαιμόνων πετούσε από το ένα μέρος στο άλλο μεταφέροντας σκοτεινούς επιβάτες και μόνο για κακούς σκοπούς...

Αδελφέ μου Κωνσταντίνε, έγραφε σε ένα του γράμμα ο π. Κοσμάς, είναι γεγονός ότι η μαγεία εδώ κάτω στην Αφρική, είναι κάτι το συνηθισμένο, και με τρομερά αποτελέσματα. Προχθές στο Λικάσι, Κυριακή των Βαΐων, 200 μέτρα από τον Ναό μας, βρέθηκε μέσα στα χόρτα ένα δωδεκάχρονο αγοράκι νεκρό. Τού είχαν βγάλει το αίμα για να κάνουν διάφορα μάγια... Όλοι σχεδόν οι Αφρικανοί ζουν κάτω από τον φόβο του μάγου. Για την ώρα δεν έχω βρει ούτε έναν Χριστιανό που να μη τρέμει από τον μάγο. (Μιλούσε βέβαια, για επιπόλαιους Χριστιανούς, που αφού τρέχανε στους μάγους, πέφτανε και οι ίδιοι μετά, στα δίκτυα των μάγων). Όμως, **τούς σωστούς Χριστιανούς, δεν μπορούν να τούς πιάσουν τα μάγια...**

4. ΕΝΑΣ ΙΕΡΕΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ.

Από το βιβλίο "ΜΕΓΑΣ ΕΙ, ΚΥΡΙΕ, ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΤΑ ΤΑ ΕΡΓΑ ΣΟΥ" τού μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτη, εκδόσεως του Ιεραποστολικού Συνδέσμου «Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός», Θεσ. 1996.

Ως πνευματικός, έχοντας εξομολογήσει χιλιάδες ανθρώπων πάσης τάξεως, ηλικίας, μορφώσεως, φύλου, και επαγγέλματος, διαπίστωσα ότι το θέμα της μαγείας είναι μια μεγάλη και εκτεταμένη πλέον κοινωνική πληγή. Είναι μια τέχνη με την οποία άνθρωποι που έχουν παραδώσει την ψυχή τους στα πονηρά πνεύματα, τα καλούν να τους βοηθήσουν, είτε για "καλό"(όπως στην ανοησία τους πιστεύουν), είτε για κακό όπως και πράγματι (πάντοτε) είναι. **Πρέπει ακόμη να σημειωθεί ότι τόσο στην μαγεία όσο και στην μαντεία υπάρχει μεγάλη και απροσδιορίστου εκτάσεως απάτη! Η ίδια άλλωστε λέξη " Μαγεία", είναι λέξη αρχαία Σανσκριτική και σημαίνει απάτη!**

Ρώτησα, σαν εξομολόγος, αρκετούς από αυτούς που μετανοημένοι για τα έργα τους ερχόντουσαν να εξομολογηθούν, και οι ίδιοι μού έλεγαν ότι δεν γνώριζαν απολύτως τίποτα από μαγεία, αλλά απλώς εξαπατούσαν τους αφελείς για να τους πάρουν χρήματα. Πρέπει όμως να ομολογήσω, ότι εκτός από τους αγύρτες, και είναι πάρα πολλοί, υπάρχει και πραγματική μαγεία. Υπάρχουν άτομα, άνδρες και γυναίκες, οι λεγόμενοι "μάγοι ή μάγισσες", που **έχουν παραδώσει, ακόμη και με συμβόλαιο, την ψυχή τους τελείως στον άρχοντα του σκότους, επικαλούμενοι τα πονηρά πνεύματα, για να κάνουν κακό στους άλλους...**

Συνήθως οι επικλήσεις αυτές γίνονται την νύκτα στις ερημιές, σε λαγκάδια, σε σταυροδρόμια, σε ταρατσες σπιτιών, κλπ. Εκεί συνήθως η μάγισσα βγάζει τα ρούχα της, σημειώνει σταυρό στο χώμα και τον πατάει, βεβηλώνοντάς τον, για να καλέσει τα πνεύματα... Αν δεν βεβηλώσει τον Τίμιο Σταυρό και τα ιερά, για να αποδείξει με τον τρόπο αυτό ότι ανήκει στο σκότος, αυτά αρνούνται να την ακούσουν.

Είναι δε τρομακτικό πράγμα όταν παρουσιάζονται τα πονηρά πνεύματα...

Μού διηγείται εξομολογούμενος:

«Παρακινήθηκα από άλλους, για κάποιο πρόβλημά μου, να πάω σε μάγισσα για να κάνη κάπου μάγια. Επειδή δεν της είχα εμπιστοσύνη, θέλησα να πάω μαζί της την ώρα που θα τα έκανε. Μού είπε να μη πάω. Εγώ επέμεινα και πήγα. Πήγαμε τα μεσάνυκτα σε μια ερημιά. Με άφησε σε ένα μέρος και αυτή προχώρησε... Εγώ παρακολουθούσα. Έκαμε στην αρχή κάποια από τα δαιμονικά της. Έβγαλε και τα ρούχα της. Με κάποιες περίεργες κινήσεις και σχήματα καλούσε τους δαίμονες. Την παρακολουθούσα κουνώντας το κεφάλι μου για τις ανοησίες που έβλεπα. Σε λίγο όμως, ακούω τρομερούς συριγμούς, που διαρκώς δυνάμωναν... Κατόπιν έβλεπα από παντού να πέφτουν στο έδαφος με δύναμη κάτι μαύρα πλάσματα, σαν γάτες και σκυλιά. Τρόμαξα!

Είπα όσες προσευχές ήξερα από τον φόβο μου. Λίγο ακόμη και θα πάθαινα συγκοπή. Χριστέ μου, έλεγα, σώσε με απόψε, και δεν το ξανακάνω...».

Να σημειώσουμε ακόμη ότι αρκετές φορές τα ίδια αυτά πνεύματα κακοποιούν και δέρνουν τους «φίλους» τους, τους μάγους. Τους σατίζουν κυριολεκτικά στο ξύλο!

Υπάρχουν δύο είδη μαγείας: Η **λευκή** και η **μαύρη**, χωρίς όμως καμμία διαχωριστική γραμμή μεταξύ τους. Δυστυχώς όμως πολλοί καταφεύγουν, όχι στην Εκκλησία για να τους λύσει τα μάγια, αλλά στους μάγους, στα μέντιουμ, και στις μάγισσες. **Και εκεί δυστυχώς, αντί να λυθούν, δένονται χειρότερα!**

Και αν προς στιγμή φανεί, κάποια βελτίωση, για να τους δώσεις εμπιστοσύνη να συνεχίσουν, το τελικό αποτέλεσμα, ακόμη και μετά από κάποιον καιρό δήθεν καλυτέρευσης, θα είναι τραγικό. **Και σ' αυτή τη πρόσκαιρη ζωή, και στην άλλη την αιώνια...**

5. ΠΟΙΟΥΣ ΔΕΝ ΠΙΑΝΟΥΝ ΤΑ ΜΑΓΙΑ.

Μόνον οι άνθρωποι που ανήκουν συνειδητά στην Ορθόδοξη Εκκλησία τού Χριστού, που βρίσκονται προφυλαγμένοι μέσα στην νοητή μάνδρα του, όπως στα Ευαγγέλιά Του αναφέρει, είναι ασφαλισμένοι από την μαγεία. Και αντίθετα, οι άνθρωποι που βρίσκονται μακριά από τον Χριστό και την Εκκλησία Του, μακριά από προσευχή, από ειλικρινή και εκ παιδικής ηλικίας εξομολόγηση – συμφιλίωση με τον Θεό, και από Αγία Κοινωνία, ανά πάσα στιγμή κινδυνεύουν...

Κινδυνεύουν στην εργασία τους, στις συναλλαγές τους, στην γειτονιά τους, ακόμη και στην ίδια την συγγενεία τους, από κακόψυχους και μοχθηρούς ανθρώπους, που θα καταφύγουν σε μάγους για να τους διαλύσουν το σπίτι ή και να τούς σκοτώσουν... Τα περιστατικά είναι πάμπολλα από οικογένειες που έλιωσαν στο κρεβάτι, από "άγνωστες" αρρώστιες, ή που εκ θεμελίων καταστράφηκαν...

(Από το βιβλίο "ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΑΓΙΑ;" τού Αρχιεπισκόπου **Χαραλάμπους Βασιλοπούλου** (+1982), προηγούμενου τής Ιεράς Μονής Πετράκη).

6. ΕΙΔΗ ΜΑΓΕΙΑΣ.

Όταν οι μάγοι κάνουν τελετές μαγείας για να καταστρέψουν κάποιους ανθρώπους, χρησιμοποιούν κάποια αντικείμενα. Μερικά από αυτά, τα αναφέρει και ο Άγιος Κυπριανός στις ευχές εναντίον της μαγείας. Είναι, τα χαρτιά της τράπουλας, τα κόκκαλα πεθαμένων ανθρώπων, των ζώων, τον καφέ και το φλιτζάνι, τα ζώδια, τα άστρα, τα ωροσκόπια κλπ. Άλλοι χρησιμοποιούν φυτίλια από λαμπάδες τού γάμου, που τα αρπάζουν κρυφά μέσα στην φασαρία στην Εκκλησία. Τα αρπάζουν, ακόμη και φίλες ή και συγγενείς του ζευγαριού, και που με αυτά θα «δέσουν» το νέο ζευγάρι, θέλοντας να τού κάνουν κακό...

Άλλοι χρησιμοποιούν κουφέτα γάμου, νυφικά, ή ρούχα που φορέθηκαν την ημέρα του γάμου, άλλοι πετούν στις πόρτες λάδια μελετημένα, κόκκαλα και χρώματα από τάφους, αυγά, και ακαθαρσίες...

Υπάρχουν ακόμη "φυλακτά", που απ' έξω φαίνονται αγιωτικού περιεχομένου μέσα όμως έχουν γράμματα με μαγείες, κατάρες, και βλαστήμιες εναντίον τού Χριστού, γραμμένες συνήθως στα Ινδικά, Αιγυπτιακά, κλπ.

Τέλος, άλλοι σχίζουν με ξυράφια ή ψαλίδι, μικρά κομματάκια από ρούχα που φοριούνται, ρίχνουν σκόνες ή υγρά σε γλυκά, ποτά, ή φαγητά για να φάει το αντίθετο πρόσωπο, που καμιά φορά το καλούνε και στο σπίτι τους, και άλλα πολλά από τα πλέον πιθανά έως τα πλέον απίθανα...

Γενικώς η μαγεία διακρίνεται σε δύο μεγάλα κεφάλαια, την λευκή και την μαύρη, που **είναι το ίδιο επικίνδυνες και μισητές από τον Θεό, ανεξαρτήτως τίτλου**. Χώρες με μακρά παράδοση στην ειδωλολατρική μαγεία είναι κυρίως η Ινδία, με τους γκουρού και τα Άσραμ, καθώς και η Αίγυπτος. **Και στα δύο είδη μαγείας καλείται, με μυστικά ή και φανερά λόγια, ο αρχηγός των πνευμάτων του σκότους...**

Οι καθησυχαστικές λέξεις του μάγου, του μέντιουμ, ή της μάγισσας ότι "εμείς πάμε για καλό", θέλοντας να βγάλει την λευκή μαγεία αθώα, είναι μόνο για τα μάτια και τα αυτιά του κόσμου, ενός κόσμου που αγνοεί τις βαθιές πλεκτάνες του Σατανά, και τους άπειρους μετασχηματισμούς του, όπως αναφέρει σχετικά ο Απόστολος Παύλος.

7. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΞΟΡΚΙΑ;

Πολλοί πιστεύουν ότι τα «ξόρκια» είναι το ίδιο πράγμα με τούς εξορκισμούς της Εκκλησίας εναντίον των πονηρών πνευμάτων. Κι' αυτό, γιατί τα λεγόμενα "ξόρκια" περιέχουν και κάποιες παραπλανητικές αναφορές τού ονόματος τού Χριστού, της Παναγίας, και των Αγίων. **Είναι λάθος μέγα!**

Γιατί όχι μόνον δεν έχουν σχέση με την Ορθόδοξη Εκκλησία, αλλά είναι εντέχνως τοποθετημένα λόγια και προσευχές έτσι, μόνο προς παραπλάνηση των αφελών ανθρώπων. Η περίπτωση θυμίζει το πάθημα των Εβραίων εξορκιστών στην Έφεσο, δηλαδή των επτά

παιδιών του αρχιερέως Σκευά, που θέλησαν, αν και δεν πίστευαν στον Χριστό, να χρησιμοποιήσουν το όνομα Του για να εξορκίσουν δαιμονισμένους. Τότε, το πονηρό πνεύμα τους αποκρίθηκε:

"Τον Ιησού τον γνωρίζω, καθώς και τον Απόστολο Παύλο. Εσείς, ποιοι είστε όμως που χρησιμοποιείτε το όνομά του χωρίς να το πιστεύετε;" (Πράξεις Αποστόλων ΙΘ΄15). Και ορμώντας επάνω τους, ο άνθρωπος που ήταν κυριευμένος από το πονηρό πνεύμα, τούς ξέσχισε αγανακτισμένος... Είναι ποτέ δυνατόν να φωνάζει κανείς τον Χριστό και τον διάβολο μαζί, για να γίνει καλά, όπως λέει και το παρακάτω ξόρκι;

"Έλα Χριστέ και Παναγιά, και ...το αερικό μαζί, και κάνετε καλά τον τάδε..." . "Η ακόμη, στο ξόρκι του ίκτερου που λένε: "Πρώτα ο Χριστός, και δεύτερος ο ... χρυσός"!

Κάθε ξόρκι έχει μαγική προέλευση. Ακόμη και αυτό το φτύσιμο "**να μη βασκαθείς**" που συνηθίζεται από κάποιους ανθρώπους έχει ένα μυστικό νόημα. Επειδή έχει καθιερωθεί όμως, δυστυχώς περνάει απαρατήρητο... Εκείνος που φτύνει, ασχημίζει, ρυπαίνει και βρωμίζει θα λέγαμε, την εικόνα τού Θεού που εμπεριέχεται σε κάθε συνάνθρωπό μας. Το φτύσιμο, από μόνο του, είναι μία πράξη αποδοκιμασίας στην καθημερινή μας ζωή. Ο εμπτυσμός, που γίνεται συμβολικά στις εξορκιστικές ευχές του βαπτίσματος από τον ανάδοχο (νονό) υπέρ του βαπτιζομένου, συμβολίζει την απομάκρυνσή μας από τα έργα του διαβόλου και την σύνταξή μας με τον Χριστό.

Το ότι τα "**ξόρκια**" είναι **σατανικά**, αποδεικνύεται και από τα πράγματα που χρησιμοποιούνται. Όπως, το μαυρομάνικο μαχαίρι, η πεντάλφα, η κασιδιάρα πέτρα, οι σταγόνες λαδιού, τα αναμμένα κάρβουνα, η κόκκινη κλωστή, κλπ. Η καλύτερη που μερικές φορές παρατηρείται από ξόρκια και ξεματιάσματα είναι προσωρινή, και μοιάζει σαν ένα φράξιμο ποντικότρυπας, για να σου πεταχτούν κάποιο καιρό αργότερα οι ποντικοί, από άλλες τρύπες και με θηριωδέστερη μορφή... Να σου ξαναγυρίσουν δηλαδή περιστατικά και ασθένειες, που ούτε καν τις φανταζόσουν. Είναι ποτέ δυνατόν τα πονηρά πνεύματα που δεν έχουν ίχνος αγάπης μέσα τους, να θέλουνε το καλό μας, ώστε να γίνουμε καλά, με την λευκή - "καλή" μαγεία τους;

Συνήθως, το ξεμάτιασμα με λάδι από την κυρά Κατίνα της γειτονιάς, για να περάσει ο πονοκέφαλος, ανοίγει τον δρόμο στην δημιουργία εμπιστοσύνης στις ξορκίστρες και στις "ξομπλιάστρες" που λέει ο λαός, και αυτός είναι και ο απώτερος στόχος των πνευμάτων του σκότους: Δηλαδή, όσο το δυνατόν πιο μακριά από την Ορθόδοξη Εκκλησία και τις ευχές των ιερέων της!

"Θεραπεύουσι το σώμα οι δαίμονες;" ρωτάει σε ένα βιβλίο του ο άγιος **Ιωάννης ο Χρυσόστομος**. Και συνεχίζει: "Γέλωσ ταύτα και μύθοι. Επιβουλεύειν και καταβλάπτειν, ού θεραπεύειν ίσασιν οι δαίμονες". (δηλ. «Για γέλια είναι αυτά και παραμύθια. Να επιβουλεύονται και να βλάπτουν στο έπακρο γνωρίζουν οι δαίμονες, όχι να θεραπεύουν».)

Πρόσκαιρα σταματούν το κακό, που οι ίδιοι μας προξένησαν, για να πιστέψουμε σ' αυτούς και να μας πάρουν μαζί τους στην αιώνια κόλαση...

Ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, γράφει: "Μην απατάσαι λοιπόν Χριστιανέ, αλλά μάθε ότι, ούτε ο λύκος γίνεται πρόβατο ποτέ, κατά την παροιμία, ούτε ο διάβολος γίνεται ποτέ γιατρός κατά την πράξη..."

8. ΤΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ.

Ανάλογα με τον επιδιωκόμενο σκοπό είναι και τα συμπτώματα. Το ερώτημα είναι, για ποιόν ακριβώς λόγο έκαναν τα μάγια.

Για να διαλύσουν μία ευτυχισμένη οικογένεια;

Για να μείνουν ανύπανδρα τα παιδιά;

Για να χωρίσουν ένα ζευγάρι;

Για να μη κάνει παιδιά το ζευγάρι;

Για να πέσει ένα πρόσωπο σε αμαρτία με άλλο, (συγκεκριμένο πρόσωπο);

Για να «δεθεί» ο άνδρας ή η γυναίκα, και να μη μπορούν να συνέλθουν σαν σύζυγοι;

Για να αρρωστήσουν κάποιο πρόσωπο, να σκοτωθεί, ή να λιώσει στο κρεβάτι;

Για να τού κλείσουν την επιχείρηση;

Και πολλά άλλα...

Συνήθη συμπτώματα ενός ανθρώπου που υποφέρει από μαγεία είναι:

Τρομεροί πονοκέφαλοι, γκρίνιες με το παραμικρό, φοβίες ή μελαγχολίες αδικαιολόγητες, πόνοι και αρρώστιες απανωτές και οι γιατροί να μη βρίσκουν τίποτα, αδικαιολόγητες οικονομικές δυσκολίες κλπ.- κλπ.

ΠΩΣ ΘΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΟΥΜΕ;

Μοναδική ασφάλεια στα όσα πιο πάνω αναφέραμε, είναι η καταφυγή μας στον Χριστό και στην Ορθόδοξη Εκκλησία Του.

Αυτό, είναι και το μόνο που φοβάται ο πειρασμός. Ας δούμε όμως ένα παράδειγμα, όπως το βρήκαμε καταχωρημένο, στο ενδιαφέρον πράγματι βιβλίο "ΠΩΣ ΛΥΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΜΑΓΙΑ", του Αρχιμανδρίτου Νεκταρίου Μουλατσιώτη, καθηγουμένου της Ιεράς Μονής των Αγίων Σεραφείμ του Σαρώφ και Αγίου Αυγουστίνου, στο Τρίκορφο Δωρίδος.

Μερικά αποσπάσματα που αναφέρει ο ηγούμενος της Μονής:

Ήλθε προ ημερών μία οικογένεια και μάς έλεγε ότι στο σπίτι τους συμβαίνουν περίεργα πράγματα. Τρίζουν τα κάδρα τους, έχουν γκρίνια και τσακωμούς αδικαιολόγητους, τα οικονομικά τους πάνε από το κακό στο χειρότερο, αρρώστιες τούς βασανίζουν συχνά και οι γιατροί δεν βρίσκουν τίποτα, κλπ. Τότε τούς ερωτώ:

- Εκκλησία πηγαίνετε τις Κυριακές;
- Όχι, μού απαντούν.
- Εξομολογείσθε;
- Όχι!.
- Κοινωνάτε;
- Όχι!
- Προσευχή κάνετε, το πρωί και το βράδυ;
- Όχι!
- Νηστεύετε την Τετάρτη, Παρασκευή, Σαρακοστές;
- Όχι!
- Αγιασμό πίνετε και τρώτε αντίδωρο κάθε πρωί;
- Όχι!
- Αγιασμό ή ευχέλαιο κάνετε στο σπίτι σας;
- Όχι!
- Αγία Γραφή, θρησκευτικά βιβλία, διαβάζετε;
- Όχι!

Τι περιμένετε τότε αγαπητοί μου;

Μέσα σας δεν υπάρχει Θεός, δεν υπάρχει Χριστός, έχει φύγει. Ο διάβολος ανενόχλητος κυκλοφορεί, γι' αυτό και πάτε κατά διαβόλου. Όπου διάβολος εκεί κακό, γκρίνιες, αρρώστιες, τσακωμοί, συμφορές, φασαρίες...

Όπου υπάρχει Θεός εκεί επικρατεί χαρά, ειρήνη, υγεία, αγάπη. Βάλτε τον Θεό μέσα στο σπίτι σας αν θέλετε να φυλαχτείτε από κάθε κακό. Γιατί ο σατανάς βλέποντας τον Χριστό στην καρδιά σας φεύγει μακριά..."

Ο μοναδικός τρόπος διαλύσεως κάθε μαγείας, αλλά και θεραπείας από δαιμονισμό (κατάληψη δηλαδή από πονηρά πνεύματα, γιατί συμβαίνουν δυστυχώς και αυτά), είναι η μετάνοια, η εξομολόγηση, και ο εσωτερικός πόνος για όσα μέχρι σήμερα, απέναντι Θεού και ανθρώπων διαπράξαμε, και η επανόρθωση, όπου γίνεται, των καταστροφών μας,...

Απαιτείται ειλικρινής και ξεκάθαρη εξομολόγηση από παιδικής ηλικίας, τακτική Αγία Κοινωνία εφόσον μας επιτρέπει ο πνευματικός μας, και η συνεπής Χριστιανική, νέα ζωή ...

Πηγή: <http://users.forthnet.gr/pat/glg/index.htm>

Επεξεργασία: Λεόντιος Μοναχός
Ι. Μ. ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ – ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

9. Ο άγιος γέροντας Γαβριήλ τον Ομολογητή (+1995) για τη μαγεία.

9.1. Μια γυναίκα, της οποίας ο γιος είχε πεθάνει από μάγια, πήγε απαρηγόρητη στον πατέρα Γαβριήλ. Είχε αυτοκτονήσει πέφτοντας από το μπαλκόνι. Αφού του διηγήθηκε τα πάντα, ο π. Γαβριήλ της απάντησε αυστηρά:

- Αφού βρήκες στο σπίτι ένα μαύρο αντικείμενο και σ' έβαλε σε υποψίες, γιατί δεν το πέταξες; Αυτά ήταν μάγια. Μετά, που έτρεχες τον γιο σου στους μάγους για να τον βοηθήσουν τάχα να λυθεί από τα μάγια, δεν ήξερες ότι θα πάθαινε χειρότερα; Αυτές είναι δουλειές του Πονηρού κι εσύ μόνη σου κατέστρεψες τον γιο σου. Ταυτόχρονα τον πήγαινες και στην εκκλησία. Αφού ξέρεις πως δεν μπορείς να είσαι υπηρέτης δύο (αντιπάλων) αφεντάδων. Ή στο έναν θα υπακούς ή στον άλλον. Αν έφερνες τον γιο σου σε μένα, τότε μεταξύ μας θα βρισκόταν ο Χριστός και δεν θα γινόταν τίποτα. Έπειτα όμως την παρηγόρησε, λέγοντάς της:

- Μη φοβάσαι. Μακάρι να ήμουν κι εγώ εκεί που είναι τώρα ο γιος σου (στον Παράδεισο). Εκείνος είναι πληγωμένος από τον Πονηρό. Και από τον άνθρωπο που έχασε τα λογικά του ο Θεός δεν θα ζητήσει λόγο για τις (μετά την απώλεια της λογικής) αμαρτίες του.

9.2. Ένας ιερέας διηγείται:

«Ο π. Γαβριήλ προσπαθούσε πάντα να μας προφυλάξει από την επήρεια του κακού με την προσευχή του αλλά και τις συμβουλές του. Έλεγε, για παράδειγμα, πως η μαγεία και η καφεμαντεία είναι δεμένες όπως το ψωμί με το ζυμάρι, ενώ έδινε πολύ μεγάλη σημασία στη δύναμη της προσευχής κι έλεγε πως είναι ένα από τα πιο ισχυρά όπλα στα χέρια του καλοπροαίρετου χριστιανού.

- Τι νομίζετε; Το κακό, η μαγεία, δεν είναι μόνο αυτό που κάνει ο μάγος. Το κακό μπορεί να το κουβαλάει και ο απλός άνθρωπος. Μπορεί ακόμη και ο καλόπιστος. Γι' αυτό λέγε πάντοτε την (Γεωργιανή) ευχή της «προϋπάντησης»: «Κύριε ο Θεός, απάλλαξέ μας από τις κακές προθέσεις για να πράττουμε εν ειρήνη το θέλημά Σου. Αμήν».

Σταύρωσε και την πόρτα στο όνομα της Αγίας Τριάδος. Αν υπάρχουν υποψίες ότι στο σπίτι έχουν κάνει μάγια, πρέπει να φέρουν τον ιερέα να διαβάσει «ευχές κατά της μαγείας» και έτσι να ευλογηθεί το σπίτι. Ο ιερέας δεν πρέπει να φέρει τον αγιασμό από την εκκλησία, αλλά να κάνει μικρό αγιασμό μέσα στο σπίτι και με αυτό να το ραντίσει. Από μόνος του όμως ο αγιασμός δεν διώχνει τη δαιμονική ενέργεια! Αλλά, αν δεν έχουν γίνει μάγια, ένας απλός αγιασμός είναι αρκετός.

9.3. Είπε ακόμη ο άγιος γέροντας Γαβριήλ:

- Κήρυττα τον Χριστό όταν πέρασε από μπροστά μου ένα ανδρόγυνο που τσακωνόταν. Η καρδιά μου με οδήγησε να πάω κοντά τους. Κόντευαν να χωρίσουν. Παρακάλεσα τον νεαρό να του μιλήσω ιδιαιτέρως. Συναντηθήκαμε στο ναό και του είπα πως ξέρω ότι του έχουν κάνει μάγια, γι' αυτό και δεν μπορεί να έχει συζυγικές σχέσεις με τη γυναίκα του και πως, αν με ακούσει, θα τον βοηθήσω. Εκείνος με άκουσε. Μόνοιασε με τη γυναίκα του και έκαναν δύο παιδιά (όπως του προείπε ο Γέροντας).

9.4. - Προ καιρού, μια γειτόνισσα με παρακάλεσε να τη βοηθήσω γιατί ήξερε πως της είχαν κάνει μάγια. Πήγα, παίρνοντας το Μεγάλο Ευχολόγιο, αγίασα το σπίτι και ύστερα διάβασα, σύμφωνα με τον κανόνα, τις ευχές κατά της μαγείας. Η καρδιά μου με πληροφόρησε πού ήταν τα μάγια. Τα έβγαλα και τα έκαψα στη μέση της αυλής.

Μερικές μέρες αργότερα, πηγαίνοντας προς τη λαϊκή αγορά, δεν ξέρω γιατί, πέρασα απ' αυτό το σπίτι. Μπήκα στην αυλή και τους χαιρέτησα όλους. Γιατί μπήκα και τι ήθελα δεν ήξερα. Γυρνώντας να φύγω, σκόνταψα και έπεσα κάτω με την πλάτη, όπου κόλλησα ακριβώς στο σημείο εκείνο που την προηγούμενη μέρα είχα κάψει τα μαγικά αντικείμενα. Κατάπια και τη

γλώσσα μου. Ήρθαν οι γείτονες και δεν μπορούσαν να με σηκώσουν. Ήμουν έτσι ξαπλωμένος, σαν να με είχαν καρφώσει στο έδαφος. Κι εκείνη τη στιγμή κατέφθασε ένας γνωστός μου ιερέας, ο οποίος μου είπε ότι η καρδιά του τον πληροφόρησε να με βρει. Μου διάβασε ευχές, με ράντισε με αγιασμό, με σταύρωσε και με σήκωσε εύκολα. Τότε είπα: «Στο σημείο αυτό έκαψα τις προάλλες τα μάγια και, από την απροσεξία μου, έμπλεξα στην παγίδα του Πονηρού».

9.5. Μια πιστή θυμάται:

«Κάποια γειτόνισσά μου, που μόλις είχε επιστρέψει από τον π. Γαβριήλ, δεν μπορούσε να περπατήσει. Ήρθε σπίτι και παραπονιόταν στη μητέρα μου:

- Ποιος είναι αυτός; Από την ώρα που με σταύρωσε δεν μπορώ να σταθώ στα πόδια μου. Η μητέρα μου μετέφερε τα λόγια αυτά στον πατ. Γαβριήλ και εκείνος, συνοφρυωμένος, της απάντησε:

- Σε κανέναν δεν έκανα κακό. Απλώς εκείνη έπαθε αυτό που επιθυμούσε να πάθετε εσείς!

Αργότερα, αφότου πέθανε η μητέρα μου, η θεία μου με ρώτησε αν είχαμε τίποτα ρούχα της, διότι μια κοινή μας γνωστή ισχυριζόταν ότι την είδε στ' όνειρό της γυμνή και της ζητούσε να της δώσει ρούχα να ντυθεί. Και έτσι σκέφτηκε να της στείλει ρούχα μέσω κάποιου που πέθανε στο χωριό μας. Όλα αυτά τα αναφέραμε στον π. Γαβριήλ. Ο Γέροντας μας άκουγε σκεπτικός και ξαφνικά, με φωνή που δεν έμοιαζε ανθρώπινη, φώναξε:

- Ου! Σατανά! κουνώντας τις γροθιές του.

Σκέφτηκα μήπως τρελάθηκε. Μόλις ηρέμησε, μας είπε:

- Μη δώσετε επ' ουδενί τα ρούχα που σας ζήτησε. Θέλουν να κάνουν πιο δυνατά μάγια στο νεκρό. Κι από τότε κανείς δεν μας ξαναζήτησε τίποτα».

9.6. Μια νύχτα που ο π. Γαβριήλ βρισκόταν στην Τιφλίδα, άγγελος Κυρίου τον ξύπνησε και τον διέταξε να τον ακολουθήσει. Πήγαν στο νεκροταφείο Χοντζεβάνι. Εκεί του είπε ν' ανοίξει έναν τάφο. Ο Γέροντας, χωρίς να πει λέξη, υπάκουσε κι άρχισε να σκάβει. Μετά από αρκετή ώρα δουλειάς, βρήκε μερικά παράξενα αντικείμενα, μαζί με μια κούκλα χειροποίητη, καρφωμένη με πολλές βελόνες. Ο άγγελος τον διέταξε να τα πετάξει όλα πίσω του, έτσι που να μην ακουμπάνε το ένα το άλλο. Τρεις μέρες ύστερα, είδε ένα όνειρο. Μας διηγήθηκε ο ίδιος:

«Βρισκόμουν σ' ένα χωριό με Τατάρους. Προχωρώντας, έβλεπα αριστερά μου και δεξιά μου σπίτια με άσπρες ταράτσες. Σ' ένα σπίτι έμενε όρθιος μόνο ένας τοίχος κι αυτός ήταν έτοιμος να πέσει. Κοντά στον τοίχο ήταν μια νέα γυναίκα με μαντίλα κι ένα μωρό στην κούνια που το λίκνιζε.

- Γυναίκα, πάρε από εκεί την κούνια. Θα πέσει ο τοίχος και θα σας σκοτώσει και τους δύο. Εκείνη δεν μου έδωσε σημασία και συνέχισε να κουνάει την κούνια. Την προειδοποίησα τρεις φορές. Την τρίτη φορά, με κοίταξε ήρεμα και χαμογελώντας μου είπε:

- Εσύ μου έκανες τέτοια καλοσύνη, που όχι ο τοίχος, αλλά τίποτα δεν θα μπορέσει πια να μας κάνει κακό».

Σχόλιο, υπό ΛΜΔ, πάνω σε όσα είπε ο γ. Γαβριήλ:¹

«Αφού βρήκες στο σπίτι ένα μαύρο αντικείμενο και σ' έβαλε σε υποψίες, γιατί δεν το πέταξες; Αυτά ήταν μάγια», γράφεται. Το πέταγμα των αντικειμένων της μαγείας είναι μια πρόχειρη λύση. Και βλέπομε ότι σε μια περίπτωση και **«ο άγγελος διέταξε τον γέροντα να πετάξει όλα (τα μάγια) πίσω του, έτσι που να μην ακουμπάνε το ένα το άλλο»**. (9.6.)

¹ Περισσότερα από τον Γεωργιανό γέρ. Γαβριήλ: <http://www.imdleio.gr/diaf/2015/08/gGabriel.html>

Αλλά είναι στην γενική περίπτωση επικίνδυνο να μην καταστρέφονται τα μάγια με ευχές της Εκκλησίας, και να πετάνονται απλώς ή να καίγονται. Υπάρχει ένα σχετικό περιστατικό με τον γέροντα Σίμωνα τον Αρβανίτη (+1988):

Μια φορά είπε μια κυρία στον π. Σίμωνα, πως στο σπίτι της βρήκε κάτι μάγια, με καρφίτσες και τα παρόμοια, και πως τα έκαψε. Ο π. Σίμων της απάντησε, πως αυτά δεν τα καίνε, αλλά οι πιστοί τα παραδίδουν στην Εκκλησία, γιατί μόνο η Εκκλησία μπορεί να λύσει τα μάγια και κανένας άλλος». ² Έλεγε και ο γ. Γαβριήλ: **«Αν υπάρχουν υποψίες ότι στο σπίτι έχουν κάνει μάγια, πρέπει να φέρουν τον ιερέα να διαβάσει ευχές κατά της μαγείας και έτσι να ευλογηθεί το σπίτι».** (9.2.)

Κάποτε ο γέροντας αν και διάβασε ευχές στο σπίτι, όταν βρήκε τα μάγια δεν διάβασε και σ' αυτά ευχές για να λυθούν, αλλά όπως λέει ο ίδιος: **«Τα έβγαλα και τα έκαψα στη μέση της αυλής».** Όμως του ακολούθησε μεγάλος πειρασμός όταν ξαναπέρασε από εκεί: **«Στο σημείο αυτό έκαψα τις προάλλες τα μάγια και, από την απροσεξία μου, έμπλεξα στην παγίδα του Πονηρού».** (9.4.)

Τόνιζε ο γέροντας Σίμων ο Αρβανίτης: «Τον καλό Χριστιανό, που πηγαίνει τακτικά στην εκκλησία, νηστεύει, εξομολογείται πριν κοινωνήσει, μελετά τα βιβλία του Θεού και τον βίο του Αγίου της ημέρας που εορτάζει, και προσέχει να μην κακολογήσει κανέναν και αγωνίζεται κατά των παθών του, τα μάγια δεν τον αγγίζουν καθόλου. Ο σατανάς ούτε το όνομά του δεν θέλει να ακούσει»!

10. Από τον άγιο γέροντα Σωφρόνιο τον Αγιορείτη (+1993), ότι εκτός της Ορθοδοξίας δεν καταπολεμάται η μαγεία.

- Κάποιος πέρασε διαδοχικά από τον Μουσουλμανισμό, τον Ινδουισμό, τον Βουδισμό και την Μαύρη Μαγεία. Σε όλες τις θρησκείες έκανε ταυτόχρονα και την μαγεία. **Μόλις έγινε Ορθόδοξος, θέλησε να ασκεί παράλληλα και την μαγεία, αλλά δεν μπορούσε να το κάνει. Από αυτό κατάλαβε ότι η Μαγεία είναι το υπόβαθρο όλων των θρησκειών και ότι οι θρησκείες είναι νεκρές, οι αρχηγοί τους είναι νεκροί, ενώ ο Χριστός είναι ζωντανός Θεός!**

- Πρέπει να διαβάζονται για πολλά χρόνια εξορκισμοί σε αυτούς που πέρασαν από μαγείες. Αυτό έκανε η πρώτη Εκκλησία.

- Ο Βουδισμός έχει μερικές αλήθειες, αλλ' έχει μιά ανθρώπινη αλήθεια που φθάνει μέχρι το «μηδέν», δηλαδή με την αυτοσυγκέντρωση - διαλογισμό οδηγεί τον άνθρωπο προς το «μη όν» από το οποίο δημιουργηθήκαμε. Πρόκειται για μιά υπαρξιακή αυτοκτονία. Ο Χριστός μας οδηγεί στην θέωση, την κοινωνία με τον Τριαδικό Θεό.

- Μερικοί λένε ότι ο Βουδισμός δεν έχει σχέση με τον δαιμονισμό. Όμως, αυτοί που ομιλούν έτσι, γνωρίζουν τον Βουδισμό από τα βιβλία και ομιλούν θεωρητικά. Η πράξη είναι διαφορετική.

- Μερικοί λένε ότι με τον διαλογισμό αποκτούν μια ηρεμία. Αυτό φαίνεται εξωτερικά σαν καλό, αλλά οι άνθρωποι αυτοί διακατέχονται από οίηση και καταλήγουν σε σαρκικό πόλεμο. **Ακόμη και αν ξεφύγουν από τον Βουδισμό, πάλι έχουν σαρκικό πόλεμο. Αυτό δείχνει την σατανικότητα της μεθόδου αυτής.** ³

² Το (10) από τα επιλεγμένα αποφθέγματα του π. Σίμωνος: http://www.imdleio.gr/diaf/2012/gSimon_Arban.pdf

³ Το (A19) από τα «**Διδακτικά και εσχατολογικά αποφθέγματα**»: http://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios_A.pdf και επίσης του γέρ. Σωφρονίου, Διδαχές Β: http://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios_B.pdf

11. Ακόμη και επιστήμονες τσαλαβουτούν σε θέματα αποκρυφισμού και μαγείας, και επομένως οι θεωρίες τους πρέπει να εξετάζονται προσεκτικά.

Από τους επιστήμονες ενδιαφέρον παρουσιάζει η περίπτωση του Γιούνγκ (Karl Gustav Jung 1875-1961). Από σχετικό βιβλίο:⁴

«**Η Αναλυτική Ψυχολογία του Γιούνγκ** ξεκινάει, όχι από την αντικειμενική επιστήμη, αλλά από το πρόσωπο του. Κι αυτή η Ψυχολογία δεν είναι αντικειμενική, αλλά προεκτατική, δηλαδή αντικαθρεπτίζει τον άνθρωπο και τις τυχαίες, καθαρά υποκειμενικές, εμπειρίες του ίδιου τού Γιούνγκ, ο οποίος - όπως και ο Φρόυντ και ο Άντλερ - επεξεργάστηκε απ' αυτές μια ψυχολογία «που ισχύει» για το σύνολο, και την ανακήρυξε δημόσια. **Η Ψυχολογία του Γιούνγκ είναι, επίσης, μια αποκρυφιστική Ψυχολογία, δηλαδή εμπνευσμένη και ερμηνευμένη από τον αποκρυφισμό.** Στα φοιτητικά του χρόνια (1895), ο εικοσαετής τότε Γιούνγκ, άρχισε να ενασχολείται με πνευματιστικές συνεδρίες...

Πριν από τη χρονική περίοδο της ενασχόλησης του με τον Πνευματισμό, είχε ήδη μελετήσει όλα τα σχετικά βιβλία που ήταν διαθέσιμα. Έτσι, βλέπουμε ότι και η θεωρητική ενασχόληση με την απόκρυφη βιβλιογραφία δεν είναι ακίνδυνη. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως πλατφόρμα για να πηδήσει κανείς στην πρακτική της εξάσκηση...

Εκτός αυτών, ασκούσε τη μαντεία, π.χ. με το Κινέζικο βιβλίο μαντικών χρησμών **I Ching**, κι αυτό μάλιστα το έκανε μέσα στο ψυχιατρικό του ιατρείο! Ο ίδιος ο Γιούνγκ έγινε επίσης και μέντιουμ με ικανότητες **να βλέπει, να ακούει και να γράφει. Γι αυτούς, αλλά και για άλλους λόγους, είναι ακατανόητο, να υπάρχουν μάλιστα γνήσιοι Χριστιανοί, που ευθυγραμμίζονται με τον Γιούνγκ και την προεκτατική του, αποκρυφιστική ψυχολογία»...**

12. Γέροντας Παΐσιος: Πότε πιάνουν και πώς λύνονται τα μάγια.

Κάποτε προσκυνητές του Αγίου Όρους, επισκέφθηκαν τον Γέροντα Παΐσιο στην Παναγούδα, τον τελευταίο σταθμό της επίγειας ζωής του, όπου εγκαταστάθηκε εγκαταστάθηκε μετά το 1979 ως εξαρτηματικός μοναχός της κυρίαρχης Μονής Κουτλουμουσίου.

Οι προσκυνητές, ρώτησαν τον Γέροντα Παΐσιο για μάγια. Διαβάστε την απάντησή του Αγίου της εποχής μας, έτσι όπως καταγράφεται στο βιβλίο «ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ ΛΟΓΟΙ Γ΄».

-Γέροντα πότε πιάνουν τα μάγια;

-Για να πιάσουν τα μάγια, πρέπει να δώσει κανείς δικαιώματα στον διάβολο. Να δώσει δηλαδή σοβαρή αφορμή και να μην τακτοποιηθεί με την μετάνοια και την εξομολόγηση.

Σε έναν που εξομολογείται, και με το φτυάρι να του ρίχνουν τα μάγια, δεν πιάνουν. Γιατί, όταν εξομολογείται και έχει καθαρή καρδιά, δεν μπορούν οι μάγοι να συνεργασθούν με τον διάβολο, για να τον βλάψουν.

Μια φορά ήρθε ένας μεσήλικας στον Καλύβι με έναν αέρα...Από μακριά, μόλις τον είδα, κατάλαβα ότι έχει δαιμονική επήρεια. «Ήρθα να με βοηθήσεις, μου είπε. Προσευχήσου για μένα, γιατί έναν χρόνο τώρα έχω φοβερούς πονοκέφαλους και οι γιατροί δεν βρίσκουν τίποτε».

«Έχεις δαιμόνιο, του λέω, γιατί έδωσες δικαιώματα στον διάβολο». «Δεν έκανα τίποτε», μου λέει. «Δεν έκανες τίποτε; Του λέω. Δεν απάτησες μια κοπέλα; Ε, αυτή πήγε και σου έκανε μάγια. Πήγαινε να ζητήσεις συγγνώμη από την κοπέλα, μετά να εξομολογηθείς, να σου διαβάσουν και εξορκισμούς, για να βρεις την υγεία σου. Αν εσύ δεν καταλάβεις το σφάλμα σου και δεν μετανοήσεις, όλοι οι πνευματικοί του κόσμου να μαζευτούν και να ευχηθούν, το δαιμόνιο δεν φεύγει». Όταν έρχονται τέτοιοι άνθρωποι, με τέτοιο αέρα, τους μιλάω ανοιχτά. Θέλουν τράνταγμα, για να συνέλθουν.

Ένας άλλος μου είπε ότι η γυναίκα του έχει δαιμόνιο. Κάνει συνεχώς φασαρίες στο σπίτι. Σηκώνεται το βράδυ, τους ξυπνάει, τα κάνει όλα άνω-κάτω. «Εσύ εξομολογείσαι;» του λέω. «Όχι», μου λέει. «Πρέπει να έχετε δώσει δικαιώματα στον διάβολο, του λέω. Δεν έγινε αυτό στα καλά καθούμενα».

Τελικά βρήκαμε ότι **είχε πάει σ' έναν Χότζα** και του έδωσε κάτι να ραντίσει στο σπίτι για "γούρι", για να πάει καλά η δουλειά του, και ούτε καν έδινε σ' αυτό σημασία. Αλώνιζε μετά ο διάβολος στο σπίτι του.

Πώς λύνονται τα μάγια:

-Αν πιάσουν, Γέροντα, τα μάγια, πως λύνονται;

-Με την μετάνοια και την εξομολόγηση. Γι' αυτό πρέπει πρώτα να βρεθεί η αιτία, για την οποία έπιασαν τα μάγια, να καταλάβει ο άνθρωπος το σφάλμα του, να μετανοήσει και να εξομολογηθεί. Πόσοι έρχονται εκεί στο Καλύβι που ταλαιπωρούνται, επειδή τους έχουν κάνει μάγια, και μου λένε: «Κάνε προσευχή, για να απαλλαγώ από αυτό το βάσανο»!

Μου ζητάνε βοήθεια, χωρίς να ψάξουν να βρουν από πού ξεκίνησε το κακό, για να το διορθώσουν. Να βρουν δηλαδή σε τι έφταιξαν και έπιασαν τα μάγια, να μετανοήσουν, να εξομολογηθούν, για να σταματήσει η ταλαιπωρία τους.

-Γέροντα, όταν ο άνθρωπος που του έχουν κάνει μάγια φθάσει σε τέτοια κατάσταση που δεν μπορεί να βοηθήσει ο ίδιος τον εαυτό του, να εξομολογηθεί κ.λπ., μπορούν οι άλλοι να τον βοηθήσουν;

-Μπορούν να καλέσουν τον ιερέα στο σπίτι να κάνει ευχέλαιο ή έναν αγιασμό. Να του δώσουν να πει αγιασμό, για να υποχωρήσει λίγο το κακό και να μπει λίγο Χριστός μέσα του. Έτσι έκανε μια μητέρα για το παιδί της και βοηθήθηκε. Μου είχε πει ότι ο γιος της υπόφερε πολύ, γιατί του είχαν κάνει μάγια.

«ΝΑ πάει να εξομολογηθεί» της είπα. «Πώς να πάει, πάτερ, να εξομολογηθεί, στην κατάσταση που είναι»; μου είπε. «Τότε πες στον πνευματικό σου», της λέω «να έρθει στο σπίτι, να κάνει αγιασμό και να δώσεις στον γιό σου να πει από τον αγιασμό. Θα τον πει όμως;».

«Θα τον πει» μου λέει. «Ε, ξεκίνησε με τον αγιασμό, της λέω, και μετά προσπάθησε να μιλήσει το παιδί με τον παπά. Αν εξομολογηθεί, θα τον πετάξει τον διάβολο πέρα». Και πράγματι, με άκουσε και βοηθήθηκε το παιδί. Μετά από λίγο μπόρεσε να εξομολογηθεί και έγινε καλά.

Μια άλλη γυναίκα, η φουκαριάρα, τι έκανε; Ο άνδρας της είχε μπλέξει με μάγους και δεν ήθελε ούτε σταυρό να φορέσει. Για να τον βοηθήσει λίγο, έραψε στον γιακά από το σακάκι του ένα σταυρουδάκι.

Μια φορά που χρειάστηκε να περάσει από ένα γεφύρι στην άλλη όχθη ενός ποταμού, μόλις πάτησε στον γεφύρι, άκουσε μια φωνή να του λέει: «Τάσο, Τάσο, βγάλε το σακάκι, να περάσουμε μαζί το γεφύρι». Ευτυχώς έκανε κρύο και είπε: «Πώς να το βγάλω κρυώνω!» «Βγάλ' το, βγάλ' το, να περάσουμε», άκουσε την ίδια φωνή να του λέει. Βρε τον διάβολο!

Ήθελε να τον ρίξει κάτω στο ποτάμι, αλλά δεν μπορούσε, γιατί είχε πάνω του στο σταυρουδάκι. Τελικά τον έριξε εκεί σε μια άκρη. Εν τω μεταξύ, τον έψαχναν οι δικοί του όλη την νύχτα και τον βρήκαν τον καημένο πεσμένο επάνω στο γεφύρι. Αν δεν έκανε κρύο, θα έβγαζε το σακάκι και θα τον πετούσε ο διάβολος μέσα στο ποτάμι. Τον φύλαξε ο σταυρός που είχε στο πέτο του.

Πίστευε η φουκαριάρα η γυναίκα του. Αν δεν είχε πίστη, θα το έκανε αυτό;

Από το βιβλίο: «ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΙΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ ΛΟΓΟΙ. Τόμος Γ΄» (ΣΟΥΡΩΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ).

Προσθήκη 2016+2019: **Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης**

www.imdleo.gr

⁴ Διαβάστε για την άγνωστη πλευρά του Γιούνγκ (βιβλίο): <http://www.imdleo.gr/diaf/books/Jung-spirits.pdf>